

ТзОВ “Медичне училище “Медик”

“Затверджено”

**Директор ТзОВ
"Медичне училище" "Медик"**

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "Solotva", is written over a horizontal line.

Я.І. Солотва

“ 26 ” березня 2018 р.

Програма вступного випробування

з української мови

(для вступу на навчання за спеціальностями

221 Стоматологія

223 Медсестринство

на основі базової загальної середньої освіти)

**Розглянуто та затверджено
на засіданні циклової комісії
загальноосвітніх дисциплін**

Протокол від “__” _____ № __

Пояснювальна записка

Мова належить до найважливіших ознак людини. Вона є засобом і матеріалом формування й становлення особистості людини, її інтелекту, волі, почуттів та формою буття. Мова – це безперервний процес пізнання світу, його освоєння людиною. Мова є засобом спілкування між людьми, передавання власного досвіду іншим і збагачення досвідом інших.

Українська мова є державною мовою України. Це передбачає її пріоритетне використання в усіх сферах суспільного життя. Оволодіння українською мовою сприяє залученню до надбань культури українського народу, виробляє почуття впевненості у власних силах, допомагає свідомо мотивувати вибір майбутньої професії. Досконале володіння державною мовою – важлива умова формування особистості майбутнього молодшого спеціаліста, становлення його високодуховного, національно зорієнтованого світогляду як запоруки професійної кар'єри, передумови формування фахової компетенції. Найважливішим завданням освіти в Україні на сучасному етапі є прилучення молоді до національної культури на основі рідної мови.

Програму вступного випробування з української мови складено для осіб, які вступають на основі базової загальної середньої освіти для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста на підставі чинної програми з української мови для 5-9 класів загальноосвітніх навчальних закладів відповідно до Закону «Про загальну середню освіту» та Державного стандарту базової і повної середньої освіти (постанова Кабінету Міністрів України від 23.11.2011 р. № 1392).

У ній ураховано державний статус української мови, її суспільні функції, взято до уваги специфіку навчального предмета, що має виразні інтегративні функції, здатність справляти різнобічний навчальний, розвивальний і виховний впливи на абітурієнтів, сприяти формуванню особистості, готової до активної творчої діяльності у всіх сферах життя демократичного суспільства.

Основна мета вивчення рідної мови полягає у формуванні національно свідомої, духовно багатого мовної особистості, яка володіє вміннями й навичками вільно, комунікативно доречно користуватися засобами рідної мови – її стилями, типами, жанрами в усіх видах мовленнєвої діяльності (аудіювання, читання, говоріння, письмо), тобто забезпечує належний рівень комунікативної компетенції. Зазначена мета передбачає здійснення навчальної, розвивальної і виховної функцій освітнього змісту навчального предмета.

Учасники вступних випробувань повинні знати та вміти:

- правильно писати слова з вивченими орфограмами;
- знаходити й виправляти орфографічні помилки;
- визначати в словах дзвінки, глухі, тверді, м'які, шиплячі приголосні;
- визначати звукове значення букв у слові;
- визначати спосіб творення слів;
- знати лексику української мови;
- розрізняти синоніми, омоніми, антоніми, пароніми, однозначні та багатозначні слова, пряме й переносне значення слів;
- розуміти і пояснювати образне значення фразеологізмів;
- застосовувати морфологічні норми української мови;
- вміти ставити розділові знаки за допомогою вивчених правил у простих та складних реченнях;
- дотримуватися норм мовленнєвого етикету.

Програма складається із пояснювальної записки, змісту дисципліни і рекомендованої основної та додаткової літератури.

Результати вступних випробувань для абітурієнтів, які вступають на основі базової загальної середньої освіти, оцінюються за 12-бальною шкалою. Критерії оцінювання знань та вмінь абітурієнтів сформовано в пояснювальній записці до пакетів екзаменаційних завдань.

Зміст дисципліни

№ п/п	Розділи	Зміст навчального матеріалу	Державні вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки абітурієнтів
1	2	3	4
	I	Фонетика. Графіка. Орфоєпія.	
1.1		<i>Звуки мови і звуки мовлення. Голосні та приголосні звуки. Приголосні тверді та м'які, дзвінки й глухі; вимова звуків, що позначаються буквами <i>г і ґ</i>.</i>	<p>Абітурієнт: <i>визначає, що вивчає фонетика, графіка, орфоєпія; розрізняє в словах тверді і м'які, дзвінки і глухі, шиплячі приголосні, ненаголошені й наголошені голосні; визначає основні випадки чергування голосних і приголосних звуків; вимовляє звуки в словах відповідно до орфоєпічних норм; правильно пише й обґрунтовує слова з вивченими орфограмами; знаходить і виправляє орфоєпічні та орфографічні помилки на вивчені правила; розрізняє у словах і словосполученнях явища уподібнення, спрощення, чергування; вимовляє приголосні звуки відповідно до орфоєпічних норм; правильно пише слова з вивченими орфограмами й обґрунтовує їх; користується словником іншомовних слів; знаходить і виправляє орфоєпічні й орфографічні помилки на вивчені правила.</i></p>
1.2		<i>Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв <i>я, ю, є, ї</i>.</i>	
1.3		<i>Склад. Наголос. Орфоєпічний словник і словник наголосів. Вимова наголошених і ненаголошених голосних. Ненаголошені голосні [e], [u], [o] в коренях слів. Ненаголошені голосні, що не перевіряються наголосом.</i>	
1.4		<i>Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних.</i>	
1.5		<i>Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків (практично). Чергування [o] – [a], [e] – [i], [e] – [и]; [o], [e] з [i]; [e] – [o] після [ж], [ч], [ш]; [и], [і] після [ж], [ч], [ш], [шч] та [г], [к], [х] у коренях слів; [г], [к], [х] – [ж], [ч], [ш] – [з'], [ц'], [с'].</i> Основні випадки чергування <i>у – в, і – й</i> .	
1.6		<i>Орфоєпія. Вимова префіксів <i>з-</i> (<i>зі-, с-</i>), <i>роз-</i>, <i>без-</i>, <i>воз-</i>, <i>пре-</i>, <i>при-</i>, <i>прі-</i> та інших, а також їх правопис.</i>	
1.7		<i>Позначення м'якості приголосних на письмі буквами <i>ь, і, є, ю, я</i>. Сполучення <i>-ьо, -йо-</i>. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Правильна вимова та написання слів з апострофом. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних та збіг однакових приголосних звуків. Написання слів іншомовного</i>	

		походження: <i>и, і, м'який знак та апостроф</i> ; подвоєння букв у словах іншомовного походження. Словник іншомовних слів.	<i>засвоює</i> основні правила переносу слів, вживання великої літери та застосовує їх на практиці.
1.8		<i>Основні правила переносу слів, вживання великої літери.</i>	
	II	Лексика і фразеологія.	
2.1		<i>Лексичне значення слова.</i> Однозначні й багатозначні слова. Вживання багатозначних слів у прямому і переносному значеннях. Загальновживані (нейтральні) і стилістично забарвлені слова, діалектні, професійні слова і терміни.	Абітурієнт: <i>знає</i> , що вивчає лексикологія і фразеологія; <i>визначає</i> належність слів до певної лексичної категорії: однозначні й багатозначні, загальновживані (нейтральні) і стилістично забарвлені слова, групи слів за значенням, фразеологізми, а також їхню роль у тексті; <i>пояснює</i> значення відомих слів, їхнє походження, значення фразеологізмів, прислів'їв, приказок, крилатих висловів; <i>добирає</i> з-поміж синонімів, антонімів, фразеологізмів найбільш відповідні контексту; <i>редагує</i> тексти з лексичними помилками.
2.2		<i>Групи слів за значенням:</i> синоніми, антоніми, омоніми, пароніми.	
2.3		<i>Фразеологізми.</i> Поняття про фразеологізм, його лексичне значення. Джерела українських фразеологізмів. Прислів'я, приказки, крилаті вирази, афоризми як різновиди фразеологізмів.	
2.4		<i>Групи слів за їх походженням:</i> власне українські й запозичені (іншомовного походження).	
2.5		<i>Активна і пасивна лексика</i> української мови: застарілі слова (архаїзми й історизми), неологізми.	
	III	Будова слова. Словотвір.	
3.1		Корінь, суфікс, префікс і закінчення, основа – значущі частини слова. <i>Змінювання і творення слів.</i> Твірна основа. Основні способи словотворення: морфологічний (префіксальний, суфіксальний, префіксально-суфіксальний, безафіксний, складання основ (або слів); неморфологічний (перехід слів з однієї частини мови в іншу).	Абітурієнт: <i>виділяє</i> у слові закінчення, корінь, префікс, суфікс та основу; <i>розрізняє</i> форми слова і спільнокореневі слова; <i>знає</i> основні способи словотвору; <i>визначає</i> способи творення слів; <i>уміє</i> самостійно утворювати нові слова вивченими способами.
3.2		Творення складноскорочених слів.	
	IV	Морфологія. Орфографія.	
4.1		Іменник: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	Абітурієнт: <i>знає</i> , що вивчає морфологія; морфологічні ознаки іменника, його синтаксичну роль; особливості відмінювання іменників; <i>визначає</i> рід, число, відмінки іменників, відміни та групи (тверду, м'яку, мішану), а також іменники поза відмінами;
4.2		<i>Іменники</i> — назви істот і неістот, загальні та власні.	
4.3		<i>Рід іменників.</i> Іменники спільного роду. Рід невідмінюваних іменників	
4.4		<i>Число іменників.</i> Іменники, що мають форми тільки однини або тільки множини.	

4.5		<i>Відмінювання іменників. Поділ іменників на відміни та групи.</i>	<i>використовує</i> відмінкові закінчення іменників чоловічого роду другої відміни на -а (-я), -у (-ю); <i>утворює</i> відмінкові форми іменників кличного відмінка у звертанні; називного множини, орудного однини, родового множини; <i>уміє</i> відрізнати правильні форми від помилкових.
4.6		Букви -а (-я), -у(-ю) у закінченнях іменників чоловічого роду другої відміни.	
4.7		<i>Написання</i> і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.	
4.8		<i>Уживання</i> відмінкових форм іменників; кличного відмінка у звертанні (земле, Василю, Олено, добродію, батьку).	
4.9		<i>Синоніміка</i> деяких відмінкових закінчень: купив сіль (солі), хліб (хліба), твого ім'я (імені), пас ягнята (ягнят).	
4.10		<i>Правила правопису складних іменників</i> (разом, окремо, через дефіс).	<i>вивчає</i> основні правила правопису складних іменників; <i>виконує</i> словникові та тестові завдання.
4.11		Прикметник: Загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	Абітурієнт: <i>визначає</i> морфологічні ознаки прикметника, його синтаксичну роль; <i>знаходить</i> прикметники в реченні; морфологічні ознаки, синтаксичну роль у реченні; <i>розпізнає</i> розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні), <i>відмінює</i> прикметники твердої і м'якої груп; <i>утворює</i> правильно форми вищого і найвищого ступенів порівняння якісних прикметників; <i>відрізняє</i> правильні форми від помилкових.
4.12		<i>Групи</i> прикметників за значенням: якісні, відносні, присвійні.	
4.13		<i>Ступені</i> порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста і складена форми)	
4.14		<i>Відмінювання</i> прикметників. Повні й короткі форми якісних прикметників.	
4.15		Прикметники твердої і м'якої груп, особливості їх відмінювання.	
4.16		<i>Правила правопису складних прикметників</i> (разом, окремо, через дефіс).	<i>вивчає</i> основні правила правопису складних прикметників; <i>виконує</i> словникові та тестові завдання.
4.17		Числівник: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	Абітурієнт: <i>знає</i> загальне значення числівника, його морфологічні ознаки, синтаксичну роль у реченні; <i>знаходить</i> числівники в тексті; <i>визначає</i> їх граматичні ознаки; <i>утворює</i> і <i>вживає</i> правильно відмінникові форми числівників; <i>поєднує</i> правильно числівники з іменниками, застосовує правила правопису на письмі; <i>відрізняє</i> правильні форми числівників від помилкових
4.18		<i>Відмінювання, творення та правопис</i> складних числівників. Особливості відмінювання. Поєднання числівника з іменником.	

4.19	Займенник: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди займенників за значенням, їх відмінювання та правила правопису складних слів.	Абітурієнт: <i>знає</i> значення, морфологічні ознаки і синтаксичну роль займенника; <i>знаходить</i> займенники в тексті, правильно пише складні слова; <i>відмінює</i> всі розряди займенників; <i>відрізняє</i> правильні форми займенників від помилкових.
4.20	Дієслово: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	Абітурієнт: <i>знає</i> загальне значення дієслова, його морфологічні ознаки, синтаксичну роль; <i>знаходить</i> дієслово в реченні; <i>визначає</i> його форми, граматичні ознаки, належність дієслова до певної дієвідміни, види, часи та способи дієслів.
4.21	Форми дієслова: неозначена форма, особові форми, безособові форми на <i>-но, -то</i> (загальне ознайомлення). Неозначена форма (інфінітив) та особові форми.	
4.22	Дієвідміни. Види дієслова (доконаний і недоконаний).	
4.23	Часи дієслова.	
4.24	Способи дієслів (дійсний, умовний, наказовий). Безособові дієслова.	
4.25	Дієприкметник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	Абітурієнт: <i>знає</i> значення дієприкметника, його морфологічні ознаки, синтаксичну роль, <i>уміє</i> утворювати активні та пасивні дієприкметники.
4.26	Дієприслівник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	Абітурієнт: <i>знає:</i> загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль дієприслівника, <i>уміє</i> утворювати дієприслівники доконаного й недоконаного видів.
4.27	Правила правопису часток <i>не - , ні -з</i> дієсловами, дієприкметниками, дієприслівниками.	<i>уміє</i> практично застосовувати правила правопису часток <i>не-, ні-</i> .
4.28	Прислівник: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників, ступені порівняння прислівників, способи їх творення.	Абітурієнт: <i>знає</i> загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль прислівника; <i>визначає</i> його граматичні ознаки; <i>уміє</i> утворювати ступені порівняння.
4.29	Основні правила правопису складних прислівників.	<i>використовує</i> на практиці правила правопису складних прислівників разом, окремо, через дефіс.
4.30	Службові частини мови: прийменник, сполучник, частка , їхні розряди та роль у словосполученнях і реченнях, основні правила правопису. Ви́гук як особлива частина мови,	Абітурієнт: <i>відрізняє</i> службові частини мови: прийменники, сполучники, частки; <i>знаходить</i> вигуки в реченні, <i>відрізняє</i> їх від службових частин

		розділові знаки у ньому.	мови; використовує правила правопису під час виконання словникових та тестових завдань.
	V	Синтаксис. Пунктуація.	
5.1		<i>Словосполучення і речення. Способи зв'язку слів у словосполученні. Типи словосполучень.</i>	Абітурієнт: <i>розрізняє</i> головне і залежне слово у словосполученні;
5.2		<i>Речення. Порядок слів у реченні. Головні та другорядні члени речення. Односкладні та неповні речення, розділові знаки у них.</i>	<i>визначає</i> типи словосполучень за належністю головного слова до певної частини мови, способи зв'язку слів (узгодження,
5.3		<i>Тире між підметом і присудком.</i>	керування, прилягання), речення
5.4		<i>Дієприкметниковий, дієприслівниковий та порівняльний звороти, розділові знаки при них.</i>	різних видів, правильно ставить розділові знаки. <i>Розрізняє</i> речення різних видів: за метою висловлення, за складом
5.5		Речення з однорідними членами <i>Однорідні члени речення (із сполучниковим, безсполучниковим і змішаним зв'язком).</i>	граматичної основи, за наявністю необхідних членів речення, за будовою.
5.6		<i>Однорідні й неоднорідні означення.</i>	
5.7		<i>Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами.</i>	<i>правильно ставить</i> розділові знаки при однорідних членах речення та
5.8		<i>Правопис. Кома між однорідними членами речення. Двокрапка і тире при узагальнювальних словах у реченнях з однорідними членами.</i>	обґрунтовує їх; <i>знаходить і виправляє</i> помилки на вивчені правила; <i>правильно інтонує</i> речення з однорідними членами.
5.9		Речення зі звертаннями, вставними словами (словосполученнями, реченнями) <i>Звертання непоширені й поширені. Вставні слова (словосполучення, речення).</i>	Абітурієнт: <i>знаходить</i> звертання, вставні слова (словосполучення, речення) у реченні;
5.10		<i>Правопис. Розділові знаки у звертанні і вставних словах.</i>	<i>аналізує й оцінює</i> виражальні можливості речень із звертаннями, вставними словами (словосполученнями, реченнями) в тексті; <i>правильно ставить</i> розділові знаки у звертаннях, вставних словах (словосполученнях, реченнях) та обґрунтовує їх; <i>знаходить та виправляє</i> помилки на вивчені пунктуаційні правила.
5.11		Речення з відокремленими членами. <i>Поняття про відокремлення. Відокремлені другорядні члени речення (у тому числі уточнювальні).</i>	Абітурієнт: <i>знаходить</i> відокремлені та невідокремлені, уточнювальні члени речення;
5.12		<i>Правопис. Розділові знаки у відокремлених членах речення.</i>	<i>правильно розставляє</i> розділові знаки у вживанні відокремлених означень, прикладок, додатків,

			обставин та уточнюювальних членів речення та обґрунтовує їх.
5.13		Складне речення і його ознаки. Складні речення без сполучників, із сурядним і підрядним зв'язком.	Абітурієнт: <i>розрізняє</i> структурні відмінності простих і складних речень, складних речень із сурядним і підрядним зв'язком; <i>знаходить</i> у тексті складносурядні речення; <i>визначає</i> види складних речень (сполучникові й безсполучникові), засоби зв'язку між частинами речення у складному, межі частин у складному реченні, кількість граматичних основ у ньому; <i>правильно ставить</i> розділові знаки між частинами складносурядного речення й обґрунтовує їх; <i>знаходить і виправляє</i> пунктуаційні помилки на вивчені правила.
5.14	Складносурядне речення, його будова і засоби зв'язку в ньому. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення.		
5.15	<i>Правопис.</i> Розділові знаки між частинами складносурядного речення.		
5.16		Складнопідрядне речення, його будова і засоби зв'язку в ньому. Основні види складнопідрядних речень.	Абітурієнт: <i>знаходить</i> складнопідрядне речення у тексті, у тому числі з кількома підрядними частинами; <i>визначає</i> головну і підрядну частини, види складнопідрядних речень; <i>розрізняє</i> сполучники і сполучні слова; <i>правильно ставить</i> коми між частинами складнопідрядного речення й обґрунтовує їх; <i>знаходить і виправляє</i> помилки на вивчені правила.
5.17	<i>Правопис.</i> Розділові знаки між головною і підрядною частинами складнопідрядного речення. Розділові знаки у складнопідрядному реченні з кількома підрядними частинами.		
5.18		Безсполучникове складне речення Сміслові відношення між частинами безсполучникового складного речення.	Абітурієнт: <i>знаходить</i> безсполучникові складні речення; <i>визначає</i> його основні ознаки, сміслові відношення між частинами безсполучникових складних речень; <i>правильно ставить</i> розділові знаки (кому, двокрапку, крапку з комою, тире) між частинами безсполучникового складного речення й обґрунтовує їх.
5.19	<i>Правопис.</i> Розділові знаки у безсполучниковому складному реченні.		
5.20		Складне речення з різними видами сполучникового і безсполучникового зв'язку.	Абітурієнт: <i>знаходить</i> у тексті складне речення з різними видами зв'язку; <i>правильно розставляє</i> в них розділові знаки й обґрунтовує їх.
5.21	<i>Правопис.</i> Розділові знаки в складному реченні з різними видами		

		сполучникового і безсполучникового зв'язку.	
5.22		Пряма і непряма мова як засоби передачі чужої мови. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як спосіб передачі чужої мови. Діалог.	Абітурієнт: <i>знаходить</i> речення з прямою і непрямою мовою, з цитатами, репліками діалогу; <i>визначає</i> їхні особливості, виражальні можливості; <i>правильно ставить</i> розділові знаки у прямій мові, цитаті, діалозі й обґрунтовує їх; <i>замінює</i> пряму мову непрямою.

Рекомендована література

Основна:

1. Дудка О.О., Шевелева Л.А. Український правопис. Практикум. 5-11 класи. – В-во «Гімназія», 2011.
2. Заболотний О.В., Заболотний В.В. Українська мова: Підручник (рівень стандарту). – В-во: «Генеза», 2010.
3. Козачук Г.О. Українська мова для абітурієнтів: навчальний посібник. - К.: Вища школа, 2007.
4. Пентиліук М.І., Гайдаєнко І.В. Українська мова: Підручник. – К.: Освіта, 2009.
5. Юшук І.П. Українська мова. Практикум з правопису української мови. - К.: Освіта, 2007.
6. Український правопис. - К.: Наукова думка, 1995.
7. Збірник тестових завдань з української мови та літератури літератури: Посібник для підготовки до зовнішнього незалежного оцінювання випускників середніх шкіл і вступників до Національного університету «Львівська політехніка» / Укл.: Г.Л. Вознюк, І.П. Василюшин, І.Б. Ментинська. – Львів, 2013. – 476 с.

Додаткова:

1. Авраменко О.М. Українська мова. Довідник. 1500 завдань у тестовій формі. 5-11 класи. – В-во «Грамота», 2010.
2. Дудка О.О., Шевелева Л.А. Українська мова. Комплексний довідник. 5-11 класи. – В-во «Гімназія», 2011.
3. Зубков М. Українська мова. Універсальний довідник. - Харків: ВД «ШКОЛА», 2009.
4. Новий довідник: Українська мова. Українська література. - К.: ТОВ «КАЗКА», 2008.
5. Орфографія української мови: просто про складне / Радченко І. - К.: Шкільний світ, 2008.
6. Плющ М.Я., Грипас Н.Я. Граматика української мови в таблицях: навчальний посібник. - К.: Вища школа. - 2004.
7. Шкурятяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова: Модульний курс: Навч. посібник. - К.: Вища школа, 2007.